

عنوان مقاله:

تحلیل کارکرد تمثیل داستانی در پیرنگ داستان کوتاه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 14، شماره 42 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

لیلا رضایی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه خلیج فارس

عباس جاهدجاه - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

تمثیل، یکی از فنون بلاغی است که کارکردهای معنایی آن مورد توجه بسیاری از ادیبان قرار گرفته است. از میان انواع تمثیل، نوع داستانی آن که ساختاری روایی دارد، کاربردی وسیع در متون ادبی کلاسیک و معاصر فارسی داشته است. داستان معاصر نیز همانند شعر در موارد بسیاری از کارکردهای معنایی تمثیل بهره برده است. بررسی تمثیل های داستانی به کار رفته در داستان های کوتاه مدرن نشان می دهد که برخی از نویسندگان، این آرایه را در کارکردی متفاوت از نوع معنایی آن به کار برده و در بخش ساختاری داستان نیز از آن بهره گرفته اند. به هدف بررسی این کارکرد، پژوهش حاضر بر مبنای قرار دادن آرای برابان ریچاردسون درباره تاثیر ساختاری ابزار بلاغی در داستان مدرن، به تحلیل سه داستان کوتاه فارسی (مهدی ، دوزیستان و قصه و غصه) پرداخته و نشان داده است که تمثیل داستانی می تواند علاوه بر کارکرد محتوایی، در ساختار پیرنگ داستان کوتاه مدرن نیز موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

روایت، تمثیل، پیرنگ، ساختار، داستان کوتاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994126>

